

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484
คำสำคัญ	การควบคุมการขอทาน
นักศึกษา	จิรวรรณ ทองพ่ายัพ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรชัย เลื่อนฉวี
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2559

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับกฎหมายมหาชนที่เกี่ยวกับการควบคุมการขอทาน ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายขอทานทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมไปถึงศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมขอทานส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของวณิพกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมาตรการป้องกันและปราบปรามการแสวงหาประโยชน์จากคนขอทาน ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 อีกทั้งยังศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมกับประเทศไทย ในการแก้ไขการบังคับใช้กฎหมายและการควบคุมขอทานและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของวณิพก ตลอดจนการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484

จากการศึกษาพบว่า นับแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 เกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 ดังต่อไปนี้ ปัญหาแรกเป็นปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้ มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2484 ในเรื่องการตีความนิยามความหมายของคำว่า “ขอทาน” ไว้เป็นการเฉพาะอย่างชัดเจน การบังคับใช้กฎหมายที่ล่าช้าก่อให้เกิดการใช้ดุลพินิจทางปกครองของเจ้าหน้าที่ โดยมีขอบในการเรียกรับทรัพย์สินหรือสินบนจากขอทาน ทำให้บุคคลซึ่งมิใช่ขอทาน (วณิพกหรือนักแสดงสาธารณะ) ได้รับผลกระทบจากการกระทำที่มีขอบ ปัญหาที่สองเป็นปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมขอทานและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของวณิพกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถเข้ามามีบทบาทและหน้าที่ในการควบคุมขอทาน และกฎหมายก็มิได้บัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกระทำการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของวณิพก และปัญหาที่สามเป็นปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและ

ปราบปรามการแสวงหาประโยชน์จากขอตาน เนื่องจากกระบวนการค้ามนุษย์ในรูปแบบขอตานเพิ่มจำนวนมาก ส่งผลต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ซึ่งปัญหาทั้งสามประการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอตาน พ.ศ. 2484

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าประเทศไทยควรนำแนวคิด หลักการ และทฤษฎีตามกฎหมายของประเทศอังกฤษ สหพันธรัฐมาเลเซีย และสาธารณรัฐอินเดียมาปรับใช้ในประเทศไทยเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้อย่างเหมาะสม โดยประเทศไทยควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอตาน พ.ศ. 2484 โดยกำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการนิยามความหมายของคำว่า “ขอตาน” ที่แยกออกไว้เป็นการเฉพาะ อีกทั้งควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องอำนาจหน้าที่ในการควบคุมขอตานและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของวณิพก โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการแสวงหาประโยชน์จากขอตานเพื่อให้มีความเป็นไปได้และเกิดความเหมาะสมในประเทศไทย และทำให้ประเทศไทยได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนสืบต่อไป

THESIS TITLE	LEGAL PROBLEMS ON ENFORCEMENT OF THE BEGGING ACT B.E. 2484
KEYWORDS	BEGGING CONTROL
STUDENT	JIRAWAN THONGPHAYUP
THESIS ADVISOR	ASST.PROF. DR. PORNCCHAI LUERNSHAVEE
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS PUBLIC LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2016

ABSTRACT

The objectives of the thesis were to study a background, concept, principles and theories of public law regarding a begging control and to study the law relating to the begging control of overseas and of Thailand, as well as to study and analyze legal problems on enforcement of the Begging Act, B.E. 2484. In addition, to recommend proper solving guidelines for Thailand for the problems arising from the enforcement of the Begging Act, B.E. 2484 in order to solve the problems sustainably and continuously.

On the basis of the results of this research, it can be concluded that since the Begging Act, B.E. 2484 has been announced, there were legal problems regarding the enforcement of the Begging Act, B.E. 2484 as follows: Firstly, it is a legal problem relating to the enforcement of Section 6 of the Begging Act, B.E. 2484 of interpretation on the explicitly specific meaning of "Beg". Old-fashioned law enforcement has caused inappropriate use of administrative discretion of the officials by means of collecting to receive any property or bribe from beggars. This situation has affected to those who are not a beggar (performers or public performers) for such inappropriate act. Secondly, it is a legal problem relating to the begging control and promoting and improving the quality of life of such performers. Due to a local administrative organization has no role and duties to control such begging and the law has not stipulated to grant the local administrative organization the power to promote or improve the quality of life of such performers and, last but not least, it is a legal problem regarding the measures on prevention and protection of exploitation from the beggars because of the human trafficking in the form of begging are increasing as much

which affects to the domestic economy and stability. The said problems have affected to the enforcement of the Begging Act, B.E. 2484.

Therefore, the author would recommend that concept, theories and principles of law of UK, Republic of Malaysia and India Republic shall be applied in Thailand in order to solve arising problems in the country appropriately. The Begging Act, B.E. 2484 should be amended by additionally determining the provision of definition of “beg” separately. In the topic of begging control and promoting and improving the performers’ quality of life shall be amended to a local administrative organization and the legal measures on prevention and protection of exploitation from the beggars shall be determined as possible and suitable for Thailand in order be improved sustainably and continuously.